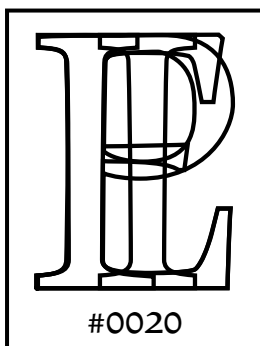

ex libris /-\ pile

/-\ Oběžník 1 - sdb's akce

By /-\
(Published: 2017)

Filed under: Oběžníky // Circulars
Available at: <https://pile.sdb's.cz/item/20>

/-\ Oběžník 1

Co maj /-\ sdb's akce společného?

1. Co znamená "sdb's"

Kromě popisu tří znaků, ze kterých je složený logo "/-\ " (slash dash backslash) je v sdb's schovaná (kromě dalších věcí) taky hláška "subtle distortions of basic sensibilities", což se dá krkolomně přeložit zhruba jako "nenápadný rozbíjení základních způsobů vnímání, názorů a předpokladů". V tom smyslu "sdb's" především označuje celkové účel a vymezení. Zvláště to chce důraz na slovo "subtle", jako že sdb's má být nenápadný, křehký, nepostižitelný, z dlouhodobého hlediska opatrný (nepřítahovat nechtěnou pozornost, vybírat pečlivě kterým tématům se věnovat a od kterých mít odstup atd.)

1.1 Vymezení vůči čemu? - Vůči apatii (nezájmu) a anhedonii (necitlivosti) v nás. To znamená obecně proti pasivitě a nekonstruktivním postojům všeho druhu. Jednoduše de o to, abychom věci víc a zajímavěji prožívali. Každá sdb's akce má většinou ještě nějaký vlastní témata (například témata Psy-High najdete v druhém oběžníku), ale to základní zaměření proti apatii a anhedonii je společný.

1.2 A jakéj toho účel? - Pokoušet a testovat, co považujem za samozřejmost, rozšířit svoje vnímání a vnímavost, prožít různé stavy vědomí, překonávat svoje hranice a pokud možno to dělat s více lidma najednou a zodpovědně (ze zkušenosti sdb's platí, že čím víc lidí se do tohohle opře vědomě, tím to je silnější).

2. Vertikalita a horizontalita, partnership culture a intersubjektivita

Většinou žijem v hodnotově horizontální realitě, což znamená, že naše společnost dává spíš důraz na šířku a kvantitu, na rozlišování a rozšiřování, takže je důležitý v životě prožít docela dost věcí (a většinou v nějakým výhodným pořadí a výhodným způsobem). Tenhle horizontální přístup je typický pro kultury, který žijou buď na velkých pláních, nebo na pobřeží nějaký velký vodní plochy. Když se to přežene, hrozí, že se z reality stane jenom seznam statusových symbolů, aktivit, zboží, služeb a názorů, rozdělených podle užitečnosti a četnosti.

Abychom se tomuhle horizontálnímu vyprázdnění vyhnuli, je dobrý občas si připomínat i opačný/vertikální přístup (a pokud možno je chytře kombinovat). V životě považovat za důležitý prožít málo věcí fakt pořádně, dávat každému detailu význam a příběh. Snažit se většinou svět propojovat a dávat mu nějakou společnou osu. Nevýhodnej je v tom, že může na některý věci dávat až moc velký důraz (a zamrznout na nich, případně je brát dogmaticky). Typický je pro kultury, co žijí kolem výrazných přírodních bodů (na horách nebo v pralese třeba) a spíš se snaží dávat důraz na kvalitativní úroveň (aktualitu a intenzitu prožitku, spíš než jeho užitečnost a četnost). Něco jako idealismus a "návrat magie" jako aktivní snaha o spojitou přirozenost ("jak nahoře, tak dole" a tak dál). V moderním prostředí to znamená čelit problému "městské pustiny", ať už je to atmosféra industriálu nebo nerozlišený gentrifikace, případně i sociálníma sítěma prolehlého společenského prostoru.

Předpoklad sdb's je, že lidstvo prochází technosociální a psychospirituální krizí. Žijem v době, kdy probíhá změna reality - kolaps nebo singularita? Nebo něco mezi? Ani nevíme, jak začít zjišťovat, co se přesně děje... Natož, abychom dokázali určit, jestli to zrovna směřuje ke snižování/zvyšování kvality/kvantity života na planetě... Ale ať už se děje cokoliv, anhedonie a apatie budou vždycky velký problém, protože nám berou možnost vůbec se toho procesu vědomě účastnit. Do té doby, než se pokusíme řešit menší a osobnější problémy, jsou tyhle velký společenský výzvy spíš v pozadí - jako připomínka, proč to dělat a kam to směřuje dlouhodobě.

Na sdbS akcích probíhá pokus o smazání rozdílu mezi účastníkem/vystupujícím/pořadatelem, zkusit z místa konání akce udělat co nejzajímavější součást dění a pomoci lidem ozkoušet umění "vnímat umění" (aktivní posluchač/divák jako součást díla, snažící se překonat setrvačnost vkusu a omezení své dosavadní zkušenosti a percepčního modelu). Každý účastník by se měl zamyslet (a rozhodnout), co pro něj znamená se účastnit (a nastavit podle toho svůj přístup k realitě). Někdo se rozhodne po dobu trvání akce/zóny něco tvořit, další se rozhodne nabídnout pomoc s programem/chodem zóny a někdo si řekne, že si to fakt užije a bude celou dobu vnímat hlavně soustředěně a reflexivně... Na první pohled (a z horizontálního hlediska) teda vlastně děláme arteterapii zaměřenou na anhedonii a apatii (takovej damage control současnosti)... Na druhé pohled (a z víc vertikálního hlediska) se snažíme na chvíli rozjet "účastnou kulturu" ([partnership culture](#), opak [dominator culture](#)), což je organizační koncept založený na snaze zapojit a respektovat každého, co to jenom jde (a vytvořit [intersubjektivitu](#), společně a soustředěně časoprostor/zkušenost mimo každodenní vnímání oddělených subjektů a objektů). Česká Wiki to kdyžtak shrnuje takhle: *"Intersubjektivní zkušenost je taková, kterou sdílí řada subjektů a je jim společná. Není objektivní ve smyslu předmětné skutečnosti pozorované ve vnějším světě. Ale není ani subjektivní v tom smyslu, že by ji každý subjekt prožíval jinak. Například při empatii a neverbální komunikaci lidé intersubjektivně sdílejí společný duševní stav."*

3. Dočasná autonomní zóna

Určitě si prosím přečtete aspoň základní text Temporary Autonomous Zone od Hakima Beye. Je to krátký. Tady je odkaz na sdbS Pile, kde jsou i další věci, co by mohly být zajímavé, kdyžtak rovnou klikněte a zatím to nešifrujte mimo: <http://pile.sdbS.cz/> Dá se i poslechnout [audio v angličtině](#) a rozšíříme i pár vytištěných kopií (ČJ a AJ).

3.1 Příprava na neznámo - V zóně se dějou divné věci a velká výhoda je, že se na ně můžeme připravit a vytěžit z nich maximum. Bohužel, většina lidí (i těch nejvíc nadšených a tvořivých) to stejně podceňuje a dorazí nepřipravená (a tím pádem toho možná nezažijou ani zdaleka tolik, kolik by mohli). Příprava v tomhle smyslu znamená hodně věcí: Od přístupu "náhodně přijedu na nějakou akci" přes "chci si ozkoušet soběstačnost" a "prožít pár dní s čistou a otevřenou hlavou" až po "je to pro mě expedice do jiné reality". Pro případy, kdy to návštěvník zvládá brát vážněji, měl by festival nabízet nějaký rituál (od [chaos magick](#) až po vlastní mytopoetický výmysl) nebo představením ([psychopomp](#) nebo jenom symbolický gesto). Takovej práh mezi "normálem" a "zónou" je dobrý nejenom k nějakému kulturnímu detoxu/výzvě sobě sama/inspiraci/katarzi, ale dá se využít i jako docela pevný bod pro setkání subjektivního přístupu účastníka s intersubjektivním přístupem sdbS (uvědomění, že akce = zóna). V podstatě i úplně náhodnej návštěvník, kterej se o nic z toho nezajímá, je pro nás někdo, kdo přijel s vlastním relevantním/rituálním přístupem.

3.2 Chaos - Co to je chaos a komplexita a jak se s nima dá pořadatelsko-umělecky pracovat? Moderní společnost s chaosem vůbec nepočítá, fraktály a dynamický procesy jsou termíny, se kterejma se setkáte tak akorát ve specializovaných oborech, případně jinejch okrajích a undergroundech. Vzhledem k tomu, jak rychle se všechno mění (a jak se rychlost změn pořád zvyšuje), jsou pokusy o seznámení se a zacházení s chaosem docela důležitá činnost (blíže v sekci 4.)

3.3 Právo na sebeurčení - "Každý svéprávný člověk si může dělat co chce, pokud neohrožuje a neomezuje ostatní," je dobrý základ, ale co to znamená bez skutečnej příležitosti? Dočasná autonomní zóna je způsob, jak si (kontrolovaně a opatrně) nějaký to "právo na sebeurčení" zažít. Aby dával takovej pokus co největší smysl a co nejlepší výsledky, měl by být přístupnej pokud možno komukoliv... Důležitý je se vyhnout na jedné straně ideologii (riziko moc silnýho tlačení konceptů) a na druhé zas poustevničení (riziko moc silnýho odstupů od lidí).

3.4 Bezpečnost a návrat - I tak ale bude část lidí zónou jenom volně procházet, aniž by se jakkoliv zapojili... Vzhledem k tomu, o jakéj přístup se sdbš snaží, zvyšuje se neustále šance tragickýho okamžiku, při kterým si takovej "turista/civilista" řekne "Jo je to tady hezký, ale není to úplně muj styl akce". Abychom lidi aktivizovali z role pasivního návštěvníka (bez ohledu na jejich předzkušenost a přípravu), chce to neustále nabízet kromě hustýho programu taky zajímavý možnosti dobrovolnýho zapojení (a k nim mechanismy dobrovolnýho odpojení).

4. Pozor na to slovo "temporary" v temporary autonomous zone (liminalita)

Úplně nejlepší by bylo, aby každěj návštěvník sdbš akce cejtíl, že se dostává blízko k nějaký změně ve svym životě a vnímání reality. Protože děláme "distortion" a má to bejt "subtle", nemusíme se snažit o nějaký převraty o 180 stupňů, ale na druhou stranu to nemá cenu dělat, pokud to v lidech nic nezanechá. Čím víc se týhle změny sebe sama každěj člověk účastní aktivně (čím víc mu dáme šanci si to uvědomit a mít na tom co největší podíl), tím líp. Většinou se nám v životě různý změny dějou dost nečekaně a neuvědomujem si je, ale existuje způsob, jak je zvýrazňovat a pracovat s nima: Říká se tomu "liminalita" a pochází to ze slova "limit" (hranice, práh). V liminálním okamžiku jde o to si *a)* uvědomit, že přecházím z jednoho stavu do druhýho, a *b)* pokusit se s tím nějak zacházet. Zároveň se ale člověku ukážou jeho vlastní limity a zpřesní se jeho "existenciální koordináty" (kde a kdy zrovna je, co se děje, kdo je kolem atd.). A jak je asi jasný z minulejch odstavců, celej lidskej druh pomalu prochází liminalitou směrem ke kolapsu/singularitě/nevíme čemu.

Dočasnost otevírá témata zániku, zapomnění, zbytečnosti a smrti - což jsou na jednu stranu silný pojmy v boji proti apatii a anhedonii, na druhou stranu ale u mnoha lidí taky hlavní důvody rozvoje apatie a anhedonie (nezvládnutej nihilismus/relativismus/existencialismus/naturalismus atd.).

Aktuálně jde hlavně o uzavření cyklu Psy-High, protože 4. ročník je ve znamení ohně (alchymický) a prometheismu (mytopoetický), což by mohla bejt docela štavnatá liminalitka...

[https://en.wikipedia.org/wiki/Rhizome_\(philosophy\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Rhizome_(philosophy))

<http://web.mit.edu/allanmc/www/socialperception14.pdf>

https://www.academia.edu/1964764/Horizontal_and_vertical_dimensions_of_individualism_and_collectivism_A_theoretical_and_measurement_refinement